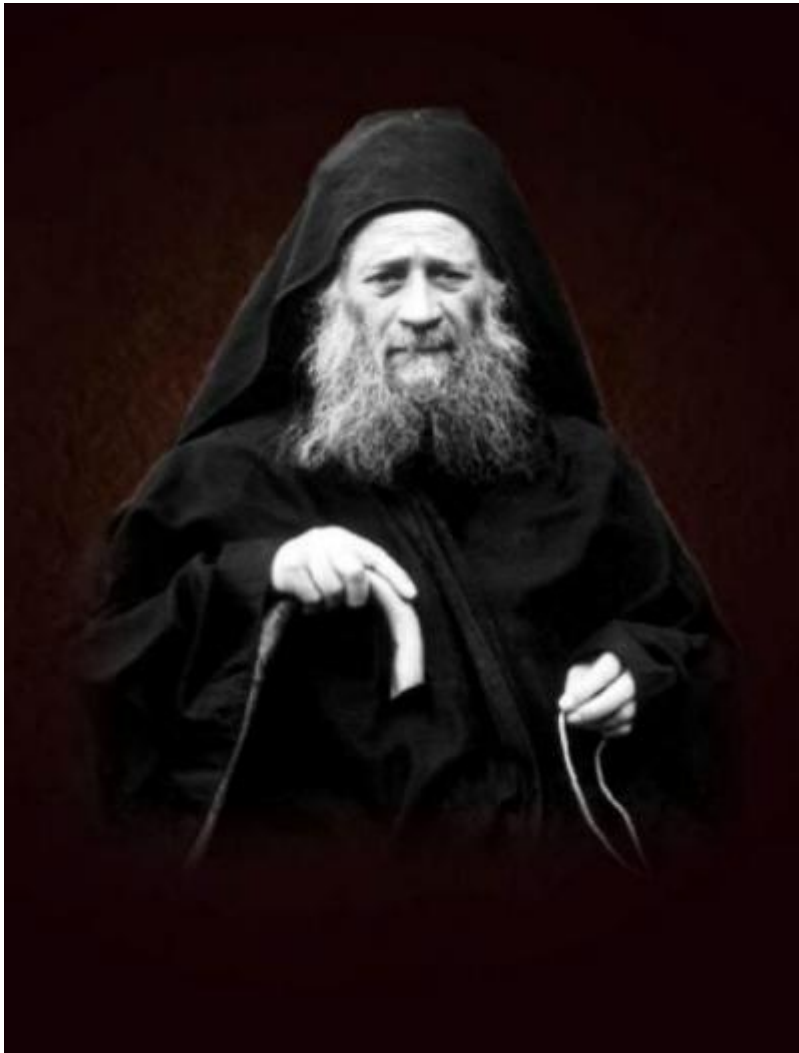

Προτρεπτικοί λόγοι Γέροντος Ιωσήφ Ησυχαστή

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Λοιπόν, όταν εσύ δεν αμαρτάνεις, δεν ψεύδεσαι, δεν κατακρίνεις, δεν πονηρεύεσαι κατά του πλησίον σου, τότε έχεις φόβο Θεού. Τότε είσαι σοφός και κατανοείς το Θεό, και για να μην Τον λυπήσεις δεν αμαρτάνεις. Και αυτή είναι η όραση του Θεού, και ο Θεός που βλέπει τα πάντα σε σκεπάζει από τις παγίδες του σατανά.

Όλες τις θλίψεις, παιδί μου, αν τις υπομένουμε, βρίσκουμε Χάρη παρά Κυρίου. Γι' αυτό μας αφήνει ο Κύριος να πειραζόμαστε, για να μας δοκιμάζει και να μας πλέξει στεφάνους.

Παραιτήσου από το δικό σου θέλημα, για να βρεις ειρήνη ψυχής. Γιατί το θέλημα του ανθρώπου έχει γίνει χάλκινο τείχος και εμποδίζει το φωτισμό και την ειρήνη...

Όντως μέγα είναι, στ' αλήθεια, το μυστήριο της υπακοής! Αφού ο γλυκός μας Ιησούς πρώτος χάραξε το δρόμο και έγινε παράδειγμα για μας, πόσο μάλλον εμείς είμαστε οφειλέτες να Τον μιμηθούμε.

Ο μοναχός δεν αλλάζει τόπο κατοικίας, χρώμα ενδυμάτων και ιδίως νοημάτων. Ο μοναχός και η μοναχή αλλάζουν νουν και καρδιά μαζί. Δε σκέφτονται όπως οι κοσμικοί.

Όλη η δύναμη της ψυχής είναι η προσευχή. Και καθώς το σώμα δυναμώνει με τις τροφές και τα διάφορα καρυκεύματα που του προσφέρουμε, έτσι και η ψυχή μας θέλει ευχή, ανάγνωση, λόγο προφορικό, να βλέπει παράδειγμα και έτσι λίγο-λίγο ξυπνάει... Με πολλή απλότητα να πορεύεσαι, για να βρεις την καθαρότητα της ψυχής. Η απλότητα είναι μεγάλη ευτυχία για την ψυχή...

Τους μεν κανόνες οι άνθρωποι τους κατάργησαν, αλλά δεν τους κατάργησε ο Θεός. Μένουν, όπως τους έθεσαν οι Πατέρες και οι θείοι Απόστολοι. Επομένως να τους φυλάττουμε, αν θέλουμε να σώσουμε την ψυχή μας, για να μη βρούμε αντιμέτωπο το Θεό να υπερασπίζεται τους νόμους των αγαπητών Του δούλων.

Το στόμα σου αδιαλείπτως να μελετά την ευχή: «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με»...

Με την ευχή, θα καθαρίσει ο νους σου και θα την κατεβάσει στην καρδιά και θα γίνει διαδρομή, ένωση νου, λόγου και καρδιάς, και θα γίνει Παράδεισος μέσα σου.

Από τη στιγμή που αρχίζουμε να διαπράττουμε την αμαρτία γινόμαστε δούλοι των δαιμόνων.

Ο φιλόανθρωπος Θεός έκανε τον άνθρωπο αυτεξούσιο και μας δίδαξε να μη μετέχουμε σε πράξεις αισχρές και δε σκεπτόμαστε σοβαρά τα θεία και σωτήρια λόγια Του.

Δεν υπάρχει άλλη θυσία τόσο ευώδης προς το Θεό, όσο η αγνότητα του σώματος.

Τίποτε άλλο δε μισεί τόσο ο Θεός, όσο την παράνομη ηδονική ακαθαρσία του σώματος.

Σ' αυτή τη ζωή είναι αγώνας. Με τα ακάθαρτα πνεύματα πολεμάς, που δε σου ρίχνουν γλυκά και λουκούμια, αλλά σφαίρες οξειές που θανατώνουν ψυχή, όχι σώμα... «(Από το ημερολόγιο «Ουρανοδείκτες Σωτηρίας» των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη)

Πηγή: g-titomixelakis.eu